

Gledaju se dve epohe:

- preddržavno stanje (nije bilo države, ni prava)
- državno stanje (nema države bez prava i obrnuto)

Rimsko pravo je pravni poredak koji je bio na snazi u Rimskom carstvu, počevši od 753. p.n.e. do 565. n.e. – tada je umro Justinijan. Ova država imala je uzuzetno dobar pravni sistem. Rimski pravници su udarili temelje pravnoj nauci, ali nisu ostavili jedinstvenu definiciju prava.

Po Ulpijanu pravno znači: pošteno živeti i drugoga ne povrediti, svakome priznati ono šta mu pripada.

Latinski naziv za pravo je „ius“ po boginji prava Iustitia-i.

Pravo je umeće dobrog i pravičnog – Celzus.

Pravo je skup propisa koje sankcioniše država, i koje predstavljaju volju vladajuće klase, a imaju za cilj, da održe postojeći poredak. U demokratskim državama, pravo je orudje za zaštitu opšte društvenih interesa, a to su red, mir i pravda.

U društvu dolazi do različitih, nepomirljivih sukobva, zbog suprotstavljenih interesa (ekonomskih, političkih, profesionalnih) koji se ne mogu rešiti drugačije nego društvenom prinudom.

Pravo je organizovano tako da uvek štiti interese i izražava volju vladajuće klase, a osnovno obeležje mu je državna prinuda.